

[Ministeren for handel, industri og søfart.] optaget med henblik på at afhjælpe ulemperne ved metalknapheden, dels gennem den internationale råvarekonference i Washington og dels gennem Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation. Ved dette samarbejde søger man dels at fremme produktionen i de metalproducerende lande, dels at begrænse metalforbruget efter ensartede retningslinier i de forskellige lande, således at man får en rimelig balance mellem produktion og forbrug, og endelig har man gennemført en allokationsordning for bl. a. kobber og zink med det formål at sikre en ligelig fordeling mellem landene af de til rådighed stående metalmængder. For at opnå de fordele, der er forbundet med gennem de internationale organisationer at få tildelt metaller, er det en forudsætning, at man også deltager i den internationale regulering af forbruget, hvilket finder sted på grundlag af den etablerede metalordning. Man må dog vist som helhed kunne sige, at den regulering af metalforbruget, der har været nødvendig, ikke hidtil har medført meget alvorlige vanskeligheder. Imidlertid må ordningen nødvendigvis oprettholdes, så længe der består knaphed i verden på de forskellige metaller.

Det vil være naturligt i forbindelse med en omtale af metalforsyningen også at nævne forsyningen med jern og stål. Vi importerede i 1951 435 000 t valseværksprodukter, hvortil kom en produktion på Det danske Stålvalseværk på ca. 100 000 t, således at vi i dette år havde en tilgang på 535 000 t. De samlede lagerbeholdninger af valseværksprodukter er i løbet af 1951 blevet forøget med ca. 15 pct. Ifølge den sidst afholdte lagertælling var der ved udgangen af 1951 en lagerbeholdning på ca. 280 000 t. Selvom lagrene som helhed må anses for tilfredsstillende, har der dog for enkelte stålprodukter været nedgang i beholdningerne. Det samlede forbrug af valseværksprodukter i 1951 var ca. 500 000 t og vil formentlig blive af nogenlunde samme størrelse i 1952. Under hensyntagen til den danske produktion må man herefter påregne i 1952 at skulle importere ca. 400 000 t.

Medens man i løbet af 1951 ventede en betydelig knaphed på valseværksprodukter som følge af behovet til genopbygning af forsvaret i de forskellige lande, synes der dog bl. a. som følge af de stedfundne produktionsudvidelser i den forløbne tid at have hersket bedre ligevægt på stålmarkedet. Selvom situationen som helhed ikke kan siges at være særlig foruroligere, må man være klar over, at der på visse områder

hersker knaphed. Dette gælder navnlig forsyningerne med skibsplader, hvidblik og elektroplader. I 1951 blev der her i landet anvendt ca. 45 000 skibsplader plus et vist lagerforbrug. I 1952 må man antage at der vil være behov for 70 000—80 000 t. Skibsplader er en vare, som det volder betydelige vanskeligheder at indkøbe i udlandet. Vi har praktisk taget kun mulighed for at købe et begrænset kvantum i England. Det er derfor af stor værdi for os, at vi har fået bygget Det danske Stålvalseværk, som ved at koncentrere sig om produktionen af skibsplader i så vidt omfang som muligt formentlig i det kommende år vil kunne forsyne den danske skibsværftsindustri med godt 50 000 t skibsplader.

Af hvidblik havde vi en import i 1951 på ca. 24 000 t. Forbruget til eksportformål og de vigtigste hjemmemarkedsformål var godt 30 000 t. Forsyningerne med hvidblik udefra var så knappe, at vi måtte supplere med import af færdige hvidblikdåser, hvilket selvsagt medførte en ekstra valutaudgift. For indeværende år synes forsyningssmulighederne for hvidblik at ligge noget bedre, men man må her erindre, at vi hovedsagelig er henvist til indkøb i USA, hvor der skal betales i dollars.

Forsyningen med elektroplader var ude for betydelige vanskeligheder i 1951. Man måtte i visse tilfælde foretage indkøb af udstansede plader, som var væsentligt dyrere end de almindelige elektroplader. Også på dette område er man henvist til at købe i Amerika mod betaling i dollars, og selv i Amerika gør der sig knaphed gældende på elektroplader.

Det vil fremgå af det, jeg har sagt, at medens man på visse områder fortsat har kunnet arbejde henimod opfyldelsen af vareforsyningslovens formål, at afvikle de ekstraordinære reguleringsforanstaltninger overfor erhvervslivet, er der stadig områder tilbage, hvor en regulering fortsat må oprettholdes. Det drejer sig om såvel reguleringen af samhandelsforholdene overfor udlandet som de forbrugsregulerende foranstaltninger indadtil. Det må derfor anses for nødvendigt, at vi på ny forlænger vareforsyningsloven, og jeg tillader mig at anbefale det foreliggende lovforslag om lovens forlængelse i et år til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Jeg skal lade punkt 1 på dagsordenen udgå.